

JEZUS, ONZE BESTEMMING

Wilhelm Busch

JEZUS
onze bestemming

JEZUS, ONZE BESTEMMING

Oorspronkelijke uitgever: Aussaat Verlag
Neukirchen-Vluyn, BDR

Copyright © Aussaat Verlag, Verlagsgesellschaft des
Erziehungsvereins mbH, Neukirchen-Vluyn BDR
Copyright © 1977, 2004 Nederlandse uitgever: Gideon

Auteur: Wilhelm Busch

Omslagontwerp: David Sörensen

Jaar van heruitgave: april 2004

5e druk van heruitgave: februari 2015

Eerder verschenen in 1977 onder de titel:
Zeventien toespraken van Wilhelm Busch

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN 978-90-6067-941-8

NUR 707

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een databank, of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan ook – elektronisch, mechanisch, gekopieerd, gescand of op enige andere wijze – behalve voor korte citaten in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical, photocopy, recording, scanning, or other – except for brief quotations in critical reviews or articles, without the prior written permission of the publisher.

Inhoud

1. God jawel, maar waarom Jezus? 7
2. Waarvoor leef ik? 23
3. Ik heb geen tijd 39
4. Pas op! Levensgevaar 57
5. Wat moeten wij dan doen? 76
6. Waarom zwijgt God? 94
7. Wij hebben recht op liefde! 114
8. Kun je met God spreken? 132
9. Hoe redden wij het in het leven, als wij niet meer kunnen geloven? 147
10. Hoe redden wij het in het leven, als schuld en nalatigheid ons voortdurend vergezellen? 166
11. Hoe redden wij het in het leven, als anderen op onze zenuwen werken? 184
12. Het moet allemaal anders, maar hoe? 200
13. Mij niet gezien 217
14. Is er zekerheid in religieuze zaken? 231
15. Is het christendom een privé-aangelegenheid? 250
16. Wanneer vergaat de wereld? 269
17. Wat heb je aan een leven met God? 291

Wilhelm Busch werd op 27 maart 1897 in Wuppertal-Elberfeld geboren. Zijn kinder- en tienerjaren bracht hij door in Frankfurt a.d.Main, waar hij zijn diploma vwo behaalde. Tijdens zijn dienstitijd als luitenant in de Eerste Wereldoorlog kwam hij tot het geloof in Jezus Christus. En na de oorlog ging hij theologie studeren in Tübingen.

Na voltooiing van zijn studie was hij eerst predikant in Bielefeld, daarna in een mijnwerkerswijk in het Ruhrgebied en tenslotte tientallen jaren als jeugdpredikant in Essen. Ondertussen hield hij evangelisatietoespraken in geheel Duitsland en ook de buurlanden.

Tijdens het Derde Rijk van de Nazi's werd Wilhelm Busch meerdere keren gevangen genomen, op grond van zijn geloofsgetuigenis en zijn evangelisatiewerk. Na de Tweede Wereldoorlog ging hij opnieuw onvermoeibaar op weg met de boodschap van Jezus Christus.

Op 20 juni 1966 stierf hij, tijdens zijn terugreis uit Sassnitz, op het eiland Rügen, waar hij had meegewerkt aan een evangelisatiecampagne.

God jawel, maar waarom Jezus?

Een oude dominee zoals ik, die zijn leven lang in de grote stad heeft gewerkt, krijgt in de loop der jaren voortdurend dezelfde uitspraken te horen. Eén ervan is: ‘Hoe kan God dat allemaal toelaten?’ Een andere luidt: ‘Kaïn en Abel waren broers. Kaïn sloeg Abel dood. Waar heeft Kaïn zijn vrouw vandaan gehaald?’ En één van de meest geliefde volzinnen is deze: ‘Dominee, u hebt het steeds over Jezus. Dat is toch wel erg fanatiek. Het doet er toch niet toe wat voor godsdienst je hebt. Hoofdzaak is, dat je ontzag hebt voor het Hogere, het Onzichtbare.’

Mijn landgenoot Goethe – hij kwam uit Frankfurt, net als ik – heeft ooit hetzelfde gezegd: ‘Gevoel is alles; een naam is klank en rook. . . Of wij nu Allah, Boeddha, Lot of “Hoger Wezen” zeggen, dat doet er niet toe. Hoofdzaak is dat we een geloof hebben. Het zou fanatiek zijn dat nauwkeuriger te willen omschrijven.’ En zo denken toch de meeste mensen erover? Ik zie nog die oude dame voor me, die zei: ‘O, dominee, u altijd met uw gepraat over Jezus! Heeft Jezus niet zelf gezegd: “In het huis van mijn Vader zijn vele woningen”? Daar is plaats voor iedereen!’

Dit is een heel ernstige misvatting!

Ik was eens in Berlijn, op het vliegveld Tempelhof. Voor dat wij in het vliegtuig konden, moesten alleen onze paspoorten nog gecontroleerd worden. Voor mij stond een

forse meneer – ik zie hem nog voor me: een boom van een vent, met een grote plaid onder zijn arm – en hij overhandigde gehaast zijn paspoort aan de douanebeambte. Toen zei de beambte: ‘Uw pas is verlopen!’ De man antwoordde: ‘Wees nu niet zo kleinzielig. Hoofdzaak is dat ik een pas heb!’ ‘Nee,’ zei de beambte nadrukkelijk en beslist, ‘hoofdzaak is, dat u een geldig paspoort hebt!’

En zo is het ook met het geloof: het gaat er niet om dát ik een geloof heb. Eén of ander geloof. Dat heeft iedereen. Iemand zei eens tegen me: ‘Ik geloof dat je van twee pond rundvlees een goede soep kunt maken.’ Dat is ook een geloof, hoewel een heel schamel! Het gaat er niet om dat u één of ander geloof hebt, maar het gaat erom dat u het juiste geloof hebt; een geloof waarmee je kunt leven, ook wanneer het erg donker wordt; een geloof dat houvast geeft, ook in grote verzoeken, een geloof waarmee je sterven kunt. Het sterven is een belangrijke test voor de juistheid van ons geloof!

Er is slechts één juist geloof waarmee je op de juiste wijze kunt leven en op de juiste wijze kunt sterven: dat is het geloof in Jezus Christus, de Zoon van God. Jezus heeft zelf gezegd: ‘In het huis van mijn Vader zijn vele woningen.’ Maar er is slechts één deur naar de woningen van God: ‘Ik ben de deur! Wie door Mij binnengaat, zal behouden worden.’ Jezus is de deur! Dat willen veel mensen niet horen. Over God kunnen ze urenlang discussiëren. De één stelt zich God zus voor en de ander zo. Maar Jezus is geen onderwerp van discussie. Alleen het geloof in Jezus, de Zoon van God, is een reddend en zaligmakend geloof waarmee je kunt leven en sterven!

Hoe belachelijk dit geloof de mensen voorkomt, blijkt uit een klein voorval, waar u rustig om mag lachen. Jaren geleden liep ik op een dag in Essen door de stad. Twee mannen stonden op de stoep, kennelijk mijnwerkers. Toen ik voorbijliep, groette de éne: 'Dag, dominee!' Ik liep naar hem toe: 'Kennen wij elkaar?' Hij begon te lachen en zei tegen de ander: 'Dat is dominee Busch! Een heel fatsoenlijk man!' 'Dank u,' zei ik. En toen vervolgde hij: 'Hij heeft helaas een tik!' Ik viel verontwaardigd uit: 'Wat heb ik? Een tik? Hoezo heb ik een tik?' Toen herhaalde hij: 'Werkelijk, de dominee is een heel fatsoenlijk man! Hij heeft het alleen altijd over Jezus!' 'Man!' riep ik verheugd uit. 'Dat is geen tik! Over honderd jaar bent u in de eeuwigheid. Dan hangt alles ervan af of u in uw leven Jezus hebt leren kennen. Daarvan zal het afhangen of u in de hemel bent of in de hel. Zeg eens: Kent u Jezus?' 'Zie je wel,' zei hij en wendde zich lachend tot de ander, 'daar begint hij alweer!'

Ook nu wil ik daarover beginnen! Er is een zin in de Bijbel die ik als uitgangspunt wil nemen. Die luidt als volgt: 'Wie de Zoon van God heeft, die heeft het leven.' U hebt op school misschien wel iets geleerd over Jezus – maar u hébt Hem niet. 'Wie de Zoon van God heeft...' Hoort u het? 'Heeft!' – '...die heeft het leven,' – nu en tot in eeuwigheid! 'Wie de Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet.' Dat zegt het Woord van God!

Ik zou u graag letterlijk willen overhalen – terwille van uzelf – om Jezus aan te nemen en Hem uw leven te geven, want: zonder Hem is het leven levenloos.

En nu wil ik uitleggen waarom Jezus het één en het al is, en waarom het geloof in Jezus het enige juiste is. Of, laat ik me liever heel persoonlijk uitdrukken: ik wil u graag ver-

tellen, waarom ik Jezus per se moet hebben en waarom ik in Hem geloof.

1. Jezus is de Openbaring van God

Wanneer iemand tegen mij zegt: 'Ik geloof in God! Maar waarom Jezus?', dan antwoord ik: 'Dat is een dwaasheid. God is een verborgen God. En zonder Jezus weten wij helemaal niets van God!' De mensen kunnen weliswaar een God bedenken, een 'Onze lieve Heer' bijvoorbeeld, die ons niet in de steek laat, wanneer wij ons eigen leventje blijven leiden. Maar zo is God niet! Allah, Boeddha – het zijn projecties van onze wensen. Maar God? Zonder Jezus weten wij niets van God. Jezus is de Openbaring van God. In Jezus is God tot ons gekomen.

Ik wil het u aan de hand van een voorbeeld duidelijk maken. Stelt u zich eens een dichte mistbank voor. God is achter de mistbank verborgen. Nu kunnen de mensen niet leven zonder God. En daarom gaan ze naar Hem op zoek. Ze proberen in de mistbank door te dringen. Dat zijn de pogingen van de religies. Alle religies zijn een zoeken van de mens naar God. En alle religies hebben één ding met elkaar gemeen: ze zijn in de mist verdwaald, ze hebben God niet gevonden.

God is een verborgen God. Dat heeft een man uit de Bijbel, Jesaja heette hij, begrepen. En uit de grond van zijn hart heeft hij geroepen: 'Heer, wij kunnen niet tot U komen. Ach, breekt Gij door de nevel heen en kom naar ons toe.' En denkt u zich eens in: God heeft deze schreeuw gehoord! Hij heeft de mistbank doorbroken en is tot ons gekomen – in de persoon van Jezus.

Toen de engelen in de velden van Betlehem het in koor uitriepen: 'U is heden de Heiland geboren! Eer aan God in de Hoge!' – toen is God tot ons gekomen. En Jezus zegt: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien.' Zonder Jezus zou ik niets over God weten. Hij is de enige bij wie ik zekerheid over God kan krijgen! Hoe kan iemand toch zeggen: 'Ik kom er wel zonder Jezus!' Ik zou heel veel over Jezus kunnen vertellen. Maar op de vraag: 'Waarom nou Jezus?' zal ik mij beperken tot een paar van de belangrijkste punten.

2. Jezus is de reddende liefde van God

Ik had eens een gesprek met een journalist. Hij vroeg: 'Waarom houdt u eigenlijk zulke voordrachten?' Ik antwoordde: 'Die houd ik, omdat ik bang ben dat de mensen in de hel komen.' Toen glimlachte hij en zei: 'Die bestaat toch immers niet!' Ik antwoordde: 'Wacht maar af! Over honderd jaar weet u wie er gelijk heeft: u of het Woord van God... Vertelt u eens,' vroeg ik hem, 'bent u wel eens bang geweest voor God?' 'Nee,' antwoordde hij, 'voor de goede God hoeft u toch niet bang te zijn!' Ik zei hem: 'Dat hebt u goed mis! Wie ook maar enig vermoeden heeft wie God is, die zou moeten begrijpen dat er niemand zo verschrikkelijk is als Hij, de heilige, rechtvaardige God, de Rechter over onze zonden. Denkt u dat Hij zou zwijgen over uw zonden? U spreekt over de "goede" God? De Bijbel zegt dat zo niet. Integendeel, de Bijbel zegt: Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God.'

Bent u al eens bang geweest voor God? Zo niet, dan bent u nog niet eens begonnen om de volle werkelijkheid van de heilige God en van uw zondige leven te beseffen. Wanneer

u God begint te vrezen, zult u vragen: ‘Hoe kan ik voor God bestaan?’ Ik geloof dat de grootste dwaasheid van onze tijd is dat de toorn van God niet meer gevreesd wordt. Het is een teken van een vreselijke afstomping, als een volk de levende God en zijn toorn over de zonde niet meer serieus neemt.

Professor Karl Heim vertelde eens hoe hij tijdens een reis door China in Peking kwam. Daar werd hij naar een berg gebracht. Op de top stond een altaar, het ‘altaar van de hemel’. Er werd verteld dat, in de ‘nacht van de verzoening’, deze berg vol is met honderdduizenden mensen, die allemaal lampions dragen. Dan gaat de keizer naar boven – destijds waren het nog keizers die China regeerden – en brengt het verzoeningsoffer voor zijn volk. Toen professor Heim ons dat vertelde, vervolgde hij: ‘Die heidenen wisten iets van de toorn van God en van het feit dat de mens verzoening nodig heeft.’

De ontwikkelde West-Europeaan meent over de ‘goede God’ te kunnen spreken, die gelukkig is als Hij ziet dat de mensen hun kerkelijke bijdrage betalen! Laten wij liever weer beginnen God te vrezen! Wij hebben immers allen gezondigd! U niet? Natuurlijk wel! Wanneer wij opnieuw leren God te vrezen, dan zullen wij vragen: ‘Hoe kunnen wij dan gered worden van de toorn van God? Waar is redding?’ Dan zal ons duidelijk worden: Jezus is de reddende liefde van God! God wil dat alle mensen geholpen worden. Maar Hij kan niet onrechtvaardig zijn. Hij kan niet zwijgen bij de zonde. En daarom heeft Hij zijn Zoon gegeven – tot verzoening.

Gaat u eens met mij mee naar Jeruzalem. Bij de stad is een heuvel. We zien duizenden mensen. En boven de hoofden

van al die mensen rijzen drie kruisen op. De man aan het linker kruis is, net als wij, een zondaar. En die rechts ook. Maar die in het midden! Kijkt u eens naar Hem, de man met de doornenkroon, de Zoon van de levende God!

Waarom hangt Hij daar? Dat kruis is het altaar van God. En Jezus is het Lam Gods, dat de zonde van de wereld draagt, en dat verzoening met God tot stand brengt.

Zolang u Jezus niet hebt gevonden, staat u onder Gods toorn, ook al merkt u dat niet, ook al ontkent u dat. Alleen wie tot Jezus gekomen is, staat onder Gods vrede. De straf was op Hem, opdat wij vrede zouden hebben.

Laat ik een heel simpel voorbeeld gebruiken. In de Eerste Wereldoorlog was ik artillerist. We hadden toen kanonnen met schilden. Op een dag stonden wij in de voorste linies. We werden aangevallen door pantserwagens, tanks noemden wij ze destijds. Als hagel kwamen de projectielen van de infanterie op de schilden neer. Maar die waren zo sterk, dat wij daarachter veilig waren. Toen dacht ik: Als ik mijn hand buiten het schild houd, dan wordt die doorzeefd, dan ben ik verloren, dan bloed ik op jammerlijke wijze dood. Maar achter het schild ben ik veilig!

Jezus is voor mij een schild geworden. Zonder Jezus kom ik om in Gods gericht. Zonder Jezus heb ik geen vrede in mijn hart, wat ik ook doe. Zonder Jezus kan ik niet sterven zonder angst. Zonder Jezus ben ik voor eeuwig verloren. Er is een eeuwig verderf, dat merkt u vanzelf! Maar wanneer ik achter het kruis van Jezus sta, ben ik veilig als achter een schild. Dan mag ik weten: Hij is mijn Verzoener! Hij is mijn Redder! Jezus is de reddende liefde van God.

U hoort het goed: God wil, dat alle mensen geholpen worden. Daarom heeft Hij zijn Zoon gegeven, tot redding, tot verzoening. Ook voor u!

U hebt geen rust, voordat u deze vrede van God bezit, voordat u gered bent!

Waarom Jezus?

3. Jezus is de enige die met het grootste probleem van ons leven afrekent

Weet u wat het grootste probleem van ons leven is? De ouderen onder ons denken natuurlijk aan hun gal of hun nieren of wat er maar ziek is. Bij de jongeren is het 'dat meisje' of 'die jongen'. Iedereen heeft zo zijn problemen. Maar geloof mij: Het grootste probleem van ons leven is onze schuld voor God!

Ik ben tientallen jaren jeugdpredikant geweest. En steeds heb ik naar nieuwe beelden gezocht om het de jongens en meisjes duidelijk te maken. Eén van die beelden wil ik hier gebruiken. Stel u eens voor dat ik van nature een ijzeren ring om mijn hals had. En iedere keer wanneer ik zondig, wordt er een schakel aan vastgeklonken. Ik koester een vuile gedachte: een schakel. Ik heb kwaadgesproken van andere mensen: een schakel. Een dag zonder gebed, alsof God er niet was: een schakel. Oneerlijkheid: een schakel. Een leugen: een schakel.

Ga eens na, hoe lang de keten is die ik achter mij aan sleep! Een schuldketen! Zo reëel is schuld voor God. Ook al zie je die keten niet, hij is reusachtig lang. En wij slepen hem met ons mee. Ik vraag mij dikwijls af waarom de mensen niet echt blij en gelukkig kunnen zijn. Ze hebben het toch

zo goed. Maar ze kunnen niet gelukkig zijn! Ze kunnen het niet, omdat ze de schuldketen met zich meezeulen! En die kan geen dominee of priester of engel wegnemen. En ook God kan die niet wegdoen, omdat Hij rechtvaardig is: 'Wat de mens zaait, zal hij oogsten.'

Maar nu is daar Jezus! Hij is de Enige die afrekent met het grootste probleem in ons leven. Hij is voor mijn zonden gestorven. Hij heeft mijn schuld betaald toen Hij stierf. Daarom is Hij in staat de schuldketen van mij af te nemen. Hij is de enige die dat kan!

Ik mag u uit ervaring vertellen wat een bevrijdende gedachte het is om te weten: Ik heb vergeving ontvangen voor mijn zonden. Het is de grootste bevrijding in leven en sterven. Hoe is dat bij u, als u moet sterven? Hebt u dan vergeving ontvangen voor uw zonden? Of gaat u naar de eeuwigheid en neemt u al uw schuld mee? Afschuwelijk!

Ik ken mensen die hun hele leven hebben gezegd: 'Ik ben een goed mens. Ik ben eerlijk.' En dan sterven zij. Ze moeten alles loslaten en ontdekken: mijn levensschip vaart op de donkere stroom van de eeuwigheid – God tegemoet. Ze kunnen niets meenemen: geen huis, geen bankrekening en geen spaarbankboekje – alleen hun schuld. En zo komen ze voor God. Vreselijk! Maar dat is het sterven van de mens. Misschien zegt u: 'Zo sterven ze allemaal!' Wellicht! Maar u hoeft niet zo te sterven! Jezus schenkt vergeving van zonden! Dat is nú reeds de grootste bevrijding die er bestaat.

Ik was een jonge kerel van achttien, toen ik hoorde wat vergeving van zonden betekent: de keten valt af! De zonden zijn vergeven, dat is een woord ten leven! Ik wens u toe dat u dat ook ervaart! Ga naar Jezus! Vandaag nog. Hij wacht op u. En dan moet u tegen Hem zeggen: 'Heer, mijn

leven is helemaal bedorven en vol schuld. Ik heb dat altijd verzwegen en alleen maar goed over mezelf gesproken. Nu leg ik het voor U neer. Nu wil ik geloven dat uw bloed mijn schuld wegneemt.'

Het is heerlijk te weten: mijn zonden zijn vergeven. De Heer heeft voor mij betaald. Mijn schuldketen wordt van mij afgenomen. Ik raak mijn last kwijt. Alleen Jezus kan vergeving van zonden schenken!

Waarom Jezus? Ik zal u vertellen waarom ik in Jezus geloof.

4. Jezus is de Goede Herder

U hebt allemaal wel eens in uw leven ervaren hoe eindeloos eenzaam je kunt zijn en hoe leeg het leven is. Dan ontdekt u plotseling: ik mis iets! Maar wat? U mist de levende Heer!

Ik vertelde al dat Jezus aan het kruis is gestorven om onze schuld te betalen. Onthoud deze woorden: 'De straf was op Hem, opdat wij vrede zouden hebben.' Daarna werd Hij in een graf gelegd, een graf in de rotsen. Er werd een zwaar rotsblok voor gewenteld. En om elk risico uit te sluiten, had de Romeinse stadhouder het graf ook nog laten verzegelen en soldaten van het Romeinse legioen de wacht laten betrekken. Ik stel mij zo voor dat het potige kerels waren, die al in vele landen gevochten hadden: in Gallië (het huidige Frankrijk), in Germanië (het tegenwoordige Duitsland), in Azië en Afrika. Met littekens overdekte jongens waren dat. Die staan daar dus in de morgenschemering van de derde dag met een schild aan hun arm, een speer in hun rechterhand en een helm op hun hoofd. Een soldaat van het Romeinse legioen stond pal. Op hem kon je rekenen.

En dan wordt het opeens licht als op klaarlichte dag. De Bijbel zegt: 'Een engel uit de hemel rolde de steen weg.' En Jezus komt uit het graf! Dat is zoiets geweldigs, dat de soldaten flauwvallen. Een paar uur later ontmoet Jezus een arm meisje. De Bijbel vertelt over haar dat zij zeven duivelen in zich heeft gehad, die door Jezus waren uitgedreven. Het meisje huilt. Dan komt Jezus naar haar toe. Ze valt niet flauw. Integendeel. Ze is verheugd als zij de opgestane Heer herkent en zegt: 'Meester.' Ze is getroost, omdat ze weet: 'Jezus, de Goede Herder, leeft en is bij mij!'

En dat wil ik ook. Ik heb iemand nodig wiens hand ik kan vasthouden! Ik ben in mijn leven door donkere diepten gegaan. Ik heb terwille van mijn geloof in gevangnissen van de nazi's gezeten. Er zijn uren geweest dat ik dacht: 'Nog één ogenblik en dan begint het duistere rijk van de waanzin, waar geen weg terug meer mogelijk is.' Maar dan kwam Jezus! En alles werd goed!

Op een avond leek het of de hel was losgebroken. Er werd een groep mensen binnengebracht, die later naar een concentratiekamp gestuurd zou worden. Mensen voor wie geen enkele hoop meer bestond. Deels zware misdadigers, deels onschuldige Joden. Allen werden ze die avond door wanhoop gegrepen. Ze brulden zo hard als ze konden. U kunt zich dat niet voorstellen. Een gebouw met cellen vol wanhoop, waar iedereen schreeuwt en tegen de deuren trapt. De gevangenebewaarders werden nerveus en knalden hun revolvers leeg tegen het plafond. Ze ranselden iemand in elkaar. Ik zat in mijn cel en dacht: 'Zo ongeveer moet de hel zijn.' In die verschrikkelijke situatie schoot het door me heen: 'Jezus! Hij is hier!' Toen heb ik zachtjes – heel zachtjes – de naam van Jezus aangeroepen: Jezus! Jezus! Jezus!!!'

Binnen drie minuten was het stil. Geen mens heeft gehoord dat ik Hem aanriep, alleen Hij – en de demonen moesten kijken! Toen zong ik, wat streng verboden was, heel hard het lied *Jesu, meine Freude*.

Alle gevangenen konden het horen. De oppassers zeiden geen woord, toen ik in één van de volgende coupletten luid zong over Jezus die ons bijstaat, in wat voor omstandigheden wij ook verkeren. Toen heb ik gemerkt wat het betekent om een levende Verlosser te hebben.

Eenmaal moeten wij allemaal door een grote nood heen, door de nood van het sterven. Iemand heeft mij eens verweten: ‘Dominees maken de mensen altijd benauwd voor het sterven!’ Ik heb hem geantwoord: ‘Daarvoor hoef ik niemand bang te maken, de mensen zijn er al benauwd voor!’ En dan – bij het sterven – de hand van de Goede Herder te mogen vasthouden. . . Misschien zegt u: ‘Tegenwoordig zijn de mensen minder bang om te sterven dan om te leven. Het leven is vreselijk, nog erger dan het sterven!’ Gelukkig is het ook mogelijk een Verlosser te hebben in dit leven!

Nog een voorval. Het is ongelooflijk, maar waar. Ik heb in Essen een industrieel leren kennen van het goedgehumeurde soort. U kent dat wel: ‘Wat prachtig dominee dat u de jeugd tot het goede aanspoort. Hier hebt u een briefje van honderd voor uw werk.’ Ik zeg: ‘En u zelf?’ ‘Nee, nee, dominee, ik heb zo mijn eigen opvattingen. . .’

Een beste kerel natuurlijk, maar even ver van God als de maan van de zon. Nu moest ik op zekere dag een trouwdienst leiden. Dat is vaak nogal troosteloos in zo’n kolossale, kale kerk. Het bruidspaar en nog een handjevol mensen zitten dan zo’n beetje verloren in dat reusachtige gebouw. En laat nou die goedgehumeurde industrieel de getuige

zijn!! Ik had echt met de arme man te doen: een keurig jacquet, hoge hoed in de hand. Maar hij had er geen idee van hoe hij zich in een kerk moest gedragen. Je kon merken dat hij zich afvroeg: ‘Moet ik nu knielen? Moet ik een kruisje slaan? Of nog iets anders?’ Ik hielp hem een beetje, nam zijn hoge hoed aan en legde die terzijde. Toen werd er een lied gezongen. Dat kende hij natuurlijk niet, maar hij deed alsof. Kunt u zich die man voorstellen? Een man van de wereld!

Toen gebeurde er iets heel merkwaardigs. De bruid was leidster van de zondagsschool geweest. Daarom zongen dertig kleine meisjes tijdens de huwelijksinzegening een lied vanaf de galerij. Met hun fijne stemmetjes zongen zij dat heel simpele en overbekende kinderversje: ‘Daar ik Jezus’ schaapje ben, kan ik blij zijn, elke dag, over onze Goede Herder.’ Ik dacht: ‘Wat is er met die man aan de hand? Wordt hij niet goed?’ Hij zakte voorover, sloeg z’n handen voor zijn gezicht en zat te beven. Ik dacht: ‘Er is hem iets overkomen. Ik moet een dokter laten roepen.’ Maar toen merkte ik dat hij zat te huilen.

Daar zat die man, die grootindustrieel, en hij huilde! Op eens begreep ik wat er in die kale kerk was gebeurd. Die man had ontdekt: ‘Die kinderen hebben wat ik niet heb: een Goede Herder. En ik ben een eenzame, verloren man!’

Mannen, vrouwen, u kunt net als die kinderen alleen maar zeggen: ‘Ik ben blij dat ik bij de kudde van Jezus Christus hoor en een Goede Herder heb.’ Meer kunt u niet doen! Zorg ervoor dat u dat kunt zeggen! Waarom geloof ik in Jezus? Omdat Hij de Goede Herder is, mijn beste Vriend, mijn levende Verlosser!

Waarom Jezus? Tot slot nog één punt.